

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Brevissima Ad
Perfectionem Via: Hoc Est, De Perenni divinæ voluntatis intentione,
executione, apprehensione

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066340

Caput XIV. Quibus mentis affectibus Divina Voluntas sit à nobis
exercenda?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45352

grediar, rationes à me præscriptæ tum demum efficaces erunt, quando diligenter exercebuntur: diligentiam verò acuent multa, de quibus cum toto hoc tractatu sparsim, tum potissimum c. 7. & hoc ipso, cum de promptitudine Intentionis disputavi. Sed nihil magis eam conservabit, quam examen frequens quotidianumque, pœna etiam inflicta, si negligentia subrepsit, denique oratio ad Deum, ac potissimum illa, ab ipso Deo in hunc finem instituta. *Fiat Adoranda, fiat Sanctissima Voluntas tua, à me, à me, de me, per me &c.* Vult enim Deus, ut hoc petamus à Deo fieri, & in hoc ipso est exequenda Voluntas ejus, quia ille vult à se peti, ut fiat Voluntas ejus. Tantus est æstimator Deus voluntatis suæ. Sed ecce in altum provehor; nolo autem cùm ad finem festinârim.

C A P U T XIV.

Quibus mentis affectibus Divina Voluntas sit à nobis exercenda?

84. **F**ermè hæctenùs solum intellectum instruxi, quâ ratione se in hoc altissimo exercitio gerere, quomodo illud sibi familiare debeat reddere: instruendus etiam est affectus; sive, voluntati sunt suggerendi affectus, quibus voluntatem DEI exercere & intendere quis possit.

Ac primum omnium, Amore vehementi & intenso, magnâque æstimatione rapi debet. Et quis non amet, non æstimet voluntatem DEI?

quæ ipse Deus est, imò quâ solâ Deus nobis bonus est? Nullo enim alio attributo se nobis communicat, nisi voluntate, Nullo alio benè facit, benè vult, nullo nos amat, curat, tuetur, nisi voluntate. Intellectu suo nos scit amare, creare, salvare, &c. Sed voluntate suâ nos creat, amat, salvat, beat: quis item non æstimet hoc exercendæ Dei voluntatis studium, quod Deus ac Christus, summi utique Magistri & rerum æstimatores fecerant, & faciunt. Liceat aliquid dicere: Fuisset in mundo æstimatio voluntatis Dei Christus non venisset, peccatum non fuisset, infernus non fuisset; da illam & modo, extinxisti inferorum incendia.

Secundò. Reverentiâ Divinæ voluntatis decet nos duci ad exercitationem ejus. Dignissima quippe est omni honore, omni cultu, omni veneratione, quippe quæ sit Deus ipse, & per quam Deus quam maxime Majestatem suam prodit: quam Deus ipse in semetipso vel maxime veneratur (si modo in Deo est sui saltem reverentia, est certè æstimatio dignitatis, & procuratio tantum non ambitiosa, quia meritissima) adeò ut probet nihil, nisi quod è voluntate ejus factum: culpet nihil puniatque, nisi quod alienum ab ejus voluntate.

Tertiò. Timore filiali & casto, duci nos oportet ad exequendum quod Deus vult. Non timeat filius Patris voluntatem transgredi, negligere, oblivisci? & quæ certior via excidendi à gratiâ, quam neglectorem inveniri voluntatis Dei? Times à Deo malum pænæ? time à te, & fuge

3112

1001

1001

1001

V

5

fugemalum culpæ: culpa sola est recessisse à Dei voluntate.

87.

Quartò. Humilitate, & propriæ indignitatis, ineptitudinisque reputatione ad Dei voluntatem exequendam eundum est. Quidni enim se humiliet res vilissima, cerneus se tantæ & tantæ puræ, tam dignæ rei exequendæ, conficiendæque instrumentum assumi? Homo, actio humana instrumentum sit tam sanctæ, tam puræ, tam dignæ voluntatis? Magnum erat, & nimis magnum homini voluntatem Dei vel à longè intuendam ostendi, etiam ad efficiendum eam assumitur, etiam compellitur, & præmiis invitatur.

88.

Quintò. Fiduciâ nos trahi ad id oportet ut voluntatem DEI faciamus: fiduciâ, inquam, primò facilitatis in exequendo: Dei enim negotium est, quando ejus Voluntas agitur, ego instrumentum sum, voluntas Dei materia est. Eadem voluntas artifex est: Si vult benè fieri ab instrumento opus suum, adhibet industriam suam, & adhibebit sine dubio, modo non desim ego, non desim, subtrahendo me, importunum aliqui de meo adferendo, quod ejus purissimæ Voluntati imisceri non possit, non deceat. Fiducia deinde tam propinqui auxilii, tam intimæ divinæ mecum præsentia. Non est Deus, mecum præsens, cujus voluntatem in manu habeo? Voluntas certè ejus, præsentia ejus. Ergo dum facio ejus voluntatem, facio & præsentiam; & quid metuum, quo egeam, Deo præsentem in manibus meis præsentia ejus, cum volo facio illam, & est amplius quod velim? Ita mihi præ-

sens est. quomodo ego facio. Si Deus tibi daret potestatem, ut Deo posses præscribere decreta tuæ salutis, non esses certus de salute? non sperares saltem? Ecce voluntas ejus in manu, fac illam qualem vis. ad hoc tibi proposita, imò & imposita est, ô homo, ut facias illam: facias, inquam, tibi salutarem, te sanctificantem, te justificantem, te roborantem, te exornantem, te cælis dignum reddentem; quem incusabis si perieris? quid amplius tibi facere Deus debuit? En tibi dicit, Habes in manu tuâ voluntatem meam, qualem illam censes ex tuo usu, talem finge, talem forma. Voluntas mea est, ut salveris; hæc voluntas in manu tua est, ut eam facias; quidni facis? Volo ego pro te sententiam ferre; hanc voluntatem tibi do in manus, effice illam, ferto illam pro te: ratum habeo. non vis: quid te perire doles?

Sextò. Atque hinc surgat necessariò admiratio atque stupor: Creaturam tam familiariter cum Creatore agere, posse, cogi, ut in manibus suis habeat, fingat, fabricet Voluntatem ipsius, ut videat Deum tam intimè sibi in omnibus cooperari, secum agere omnia, sibi sua agenda committere omnia.

Septimò. Desiderium Deo obediendi huc nos ducere debet, est enim hæc exercitatio, ut aliàs innui, perpetua obedientia. Ex quo confurgit.

Octavò. Gaudium de certitudine, quod non aberres, utpote, qui tibi conscius sis te in luce Dei vivere, & agere, te ex mente Dei operari omnia, imo mentem & voluntatem Dei in omni-

3142
 xi
 v. usq.
 v. l
 V
 S

bus operari, nihilque tuum quærere, sed solius Dei, soli voluntati ancillari, omnesque tuas vires & actiones, & potentias impendere.

90.

Nonò. Unde ultra gignitur sui abnegatio, expropriatio, annihilatio, seu Spiritus paupertas, dum homo nihil de suo iudicio statuit nihil de suo commodo quærit, nihil de suo arbitrio operatur, sed hoc solum iudicat faciendum, solum hoc iudicat bonum, quod Deo videt placitum; nunquam quidquam de suo adfert ad opus, præter libertatem, quâ vult liberè, Dei non suam voluntatem facere, & hanc ipsam libertatem agnoscit è Dei voluntate esse, quia enim Deus vult illum liberè operari, liberè operatur: & ita hoc ipsum non hominis, sed Dei est, in quo vera & genuina hominis expropriatio est. Nam nihil homo videt in opere suo suum, Non externum opus, quia hoc Dei est; non voluntatem operis, quia hæc etiam Dei est; ideo enim opus fecit, quia illud Deus fieri voluit; Non executionem ejus divinæ voluntatis, quia etiam hæc Dei est; Deus enim hanc executionem voluit, quando opus fieri voluit. Non executionis modum & circumstantias, quia & hæc Dei voluntas præscripsit, & absorpsit. Non libertatem executionis, quia & hoc ipsum Deus voluit, & ideo executus est, quia Deus liberè exerceri, fierique suam voluntatem voluit: præterquam, quod illam Deus fecit, & homini dedit. Unde jam homo in opere suo, ut dicebam, nihil videt suum, sed omnia Dei, & ubique Deum, imò ne opus quidem, sed solam Dei voluntatem,

tatem, quæ tam opus, quàm omnes alias circumstantias ejus ita sibi vendicavit, ut quidquid sit in eo, totum sit voluntas DEI, totum DEI.

Decimò. Atque ex hoc non possunt non surgere in homine exultationes mentis, quies animi, limpida quædam præsentis & vicini Dei contemplatio, exosculatio ejusdem, amplexus & basia: dum se homo à sui servitio exemptum, totum Dei factum, instrumentum Dei redditum, in Deum absorptum, à Deo regi, Deo vivere, hoc est, per Deum, & propter Deum, suos actus, Dei actus, se non in se, sed in Deo durare, moveri, vivere, esse, agere, videt.

Hos scilicet omnes actus & affectus homo pro suo modulo, nunc hos, nunc illos sentire, & afferre deberet ad voluntatem Divinam, quando eam executurus est. hos etiam haurire deberet ex eadem, quando eam executus est: hos denique quando in se, & quantò in se plus minusvé experietur, tantò plus tantoque minus se in hoc exercitio beatissimo profecisse intelligere debet. Horum affectuum, aliquorum saltem, praxim attexere mihi visum est, ad cujus normam alii affectus exerceri poterunt, cum Voluntas Dei agnita, intendenda erit in opere. Ergo ubi cognovi Voluntatem esse Dei, ut v. g. orem nunc, dicam corde vel etiam ore. *Est voluntas tua Domine, ut ego nunc orem? amo istam Voluntatem tuam valde, & ideo orare jam volo. Est Voluntas tua Domine, ut ego nunc studio scientie me occupem? Gaudeo hanc esse voluntatem tuam, eamque exosculor, atque jam exequor. Est voluntas*

3112

xi

re usque

v. l

V

5

tua Domine, ut cibum sumam? O mi Deus etiam hoc tibi placuit velle à me fieri? facio purè quia ita vis. Est voluntas tua Domine, ut ego scribam tantinè sum ego tibi vermiculus, & minima portio creaturae tuae, ut dignum ducas tuam mihi Voluntatem ostendere, & pro me illam perficere? Fiat Voluntas tua. Vel: Non sum dignus ut faciam Voluntatem tuam, quia tamen tu vis, fiat Domine a me & per me.

Hæc sufficient. Et quia res hæc magni momenti est, adedò ut totius structuræ sit basis & cardo, Considerationem apponam, quâ hæc omnia, quæ hæctenus fufius dicta sunt, in unum contraham, fontesque tum præcedentis capituli præxiarum, tum hîc expositorum affectuum explicabo, quo in promptu sit, mentem ad hujusmodi exercitii saluberrimi usum identidem excitare atque prædictorum memoriam refricare.

CAPUT XV.

*Consideratio ad cognitionem, amorem, & exercitationem Divinæ Voluntatis mentem permovere
& prædictorum summam magna parte complectens.*

92. **L**ongior hæc (ut patebit) erit Meditatio, quibusdam etiam punctis difficilior; cogit enim sic rei necessitas, magnitudo, obscuritas. Erit tamen fæcunda & practica, neque gestu privabit. abundat convictionibus intellectus, profuturisque conclusionibus. Meditatio erit, Voluntatem etiam ad id quod probatur